

DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, lezziz balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskele Mah. Ambarcı Cad. 15/A

Solucan

Kendir...nan Aylık Gazete

YIL: 3
SAYI: 44
FİYAT: 1,00
01.10.2023

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

Ofisimize Bekliyoruz!

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

Sanatçı Jehan BARBUR:

"İnadına devam etmek için uğraşıyorum"

Ana akımdan uzak bir iş yaptığınızda bu zorluklar manen ve madden de artıyor. İnadına devam etmek için uğraşıyorsunuz. Hep aynı teknik aksaklıklar, hep benzer hoşgörüsüzlük ve istihdam eksiklikleri. Bunlardan bazen çok sıkılıyorum. Bu aksaklıklarla uğraştığım kadar kendi müziğimle uğraşsam kendi adıma başka bir yerde olurum.

Özgür Basut'un Söyleşisi 3'te

Birlikte Tüketilmemesi Gereken Besinler ve İlaçlar

Dyt. Canan KAPLAN
Yazısı Sayfa 5'te

Nesri TUNA

DADYA İNŞAAT

YURTBAY SERAMİK

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
0532 712 01 92 0532 502 66 04 dadyainsaat

Datça'ya veda ederken

Gülşen Çetin Yazdı 7'de

Ayhan VAROL Yazdı 2'de

Terkediş: İltica Öyküleri

Şükür Nimeti

Ayten Kubilay KONCI Yazdı 4'te

İÇİNDEKİLER

Özgür BASUT 2'de

İdris KENÇ 4'te

Gamze AKGÜN 6'da

Özgür BASUT

ozgurbasut@gmail.com

İmtiyazın İlkeliği

İnsanlık ilk günden bugüne sürekli ileri doğru bir değişim ivmesiyle ilerlemiş. Bu süreç içerisinde kurallar geliştirmiş, ritüeller oluşturmuş, bunlara mutlak sadakati zorunlu kılmış, bedeller ödemiş vs. Ama zaman içerisinde insan doğasına uymayanlar esnetilmiş ya da biçim değiştirmiş. Adalet ve eşitlik bilinci geliştikçe bu kural ve ritüellerde duruma uygun olarak değişmiş. Ve tarih boyunca yaşanan bütün değişimler yönetenlerin arzusuyla değil, halkların talep ve mücadelesiyle gerçekleşmiştir.

Evet değişim oldu, insanlık gelişti ve bu devam eden bir süreç ve sanırım yaşam olduğu sürece de devam edecek. Bu çerçeveden bakınca dikkatimi çeken bir durumu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bu durum da özellikle halka açık etkinliklerde ve hatta düğünlerde bile dikkatimi çeken 'protokol' ritüelidir.

Gelin biraz bu protokol önceliğinin öncesine kısaca bir bakalım;

Protokol önceliği veya yöneticilerin ayrıcalıklı konumu, tarihsel olarak çeşitli toplumsal ve kültürel faktörlere dayanmaktadır. Bu ayrıcalığın kökenleri farklı kültürlerde ve dönemlerde farklı şekillerde gelişmiştir.

Antik uygarlıklarda, krallar, imparatorlar ve diğer üst düzey liderler toplumun başı olarak kabul edilir, genellikle tanrısal veya doğaüstü bir meşruiyete sahip olarak görülürdü. Bu liderlerin katıldığı etkinliklerde protokol önceliği doğal bir sonuç olarak onlara sunulmuş ya da onlar tarafından kendilerine bahsedilmiş.

Ortaçağ Avrupa'sı gibi feodal toplumlarda, soylular ve kilise liderleri toplumsal hiyerarşinin üst sıralarında yer alırdı. Bu dönemde, soyluların ve kilise liderlerinin ayrıcalıklı bir konumu vardı ve etkinliklerde öncelikleri vardı. Toplumsal sınıflar arasındaki bu ayrım, protokol önceliğinin de temelini oluşturmuş oluyordu.

Modern devletlerin gelişmesiyle birlikte protokol önceliği ve liderlerin ayrıcalığı, ulusal hükümetler ve devlet yetkilileri arasında yerleşik bir uygulama haline geldi. Diplomatik protokoller, devlet başkanları ve hükümet liderleri arasındaki etkileşimlerde öncelik sırasını belirlemek amacıyla kullanılır bir hal aldı.

Görülüyor ki antik çağlardan itibaren yöneticiler desteğini istediği halktan hep

kendini üstün ve ayrıcalıklı gören bir konum içerisinde olmuşlar. Yaşanan onca gelişmişliğe rağmen bu noktada bir değişimin olmadığını görmek akılla izah edilecek bir durum değil. Zaten seçilenlerin seçenlere üstten bakmacı tavrı başlı başına travmatik bir sorun.

Seçim zamanlarında halktan biriyimş gibi davranan, yer sofralarında oturan, etkinliklerde halka karışanlar, seçim sonrası kendi oluşturduğu ayrıcalıklı konforundan vazgeçmiyor. Kendisi geçmediği gibi, bırakın akrabasını samimi olduğu komşusunun bile bu ayrıcalıktan yararlanmasında bir sakınca görmüyor.

Uluslararası ilişkilerde nispeten anlaşılır olan bu protokol önceliğinin, kendi halkıyla ilişkilerinde kullanılır olması ve bu uygulamanın zamana ve değişime direnerek hala yerini koruyor olması bence trajik bir durumdur.

Teknolojik ve kültürel ilerlemelerin, eski ritüelleri ve protokolleri gereksiz veya anlamsız hale getirmesine, yeni iletişim araçları ve global kültürel etkileşimlerin, geleneksel uygulamaların nispeten değişmesine neden olmasına rağmen, bu imtiyazın kullanıcılarının bundan vazgeçmemeleri bir bakıma anlaşılabilir. Zira onlardan bunu beklemek fazlasıyla iyimserlik olur sanırım. Yönetenlerin kendi konfor alanlarından vazgeçmeleri, bunun için düzenlemeler yapmaları beklenilemez.

Böylesi bir değişimin kilidi halktır. Halk, zaman içinde değişen değerlere ve normlara uyum sağlamada tökezlemese (ki bunun için istikrarlı, yüksek normlarda bir eğitim sistemi gerekli), yönetenleri halktan üstün gösteren protokoller, toplumsal değişimlerin gerisinde kalacağından, halktan kopuş kaçınılmaz olur. Bu da sürdürülebilir bir iktidarı riske atacak bir durum olacağından yönetenlerin konfor alanlarından taviz vermelerini zorunlu bir hale getirir.

Üstünlük yerine empati, saygı ve iş birliği örnekleri sergileyen liderler, kendi toplumu içinde olumlu bir etki yaratır. Bu bir tercih meselesine dönüşüyor sanırım...

Uzun lafın kısısı; şu protokol önceliği ilkel bir ritüeldir. Bu ilkelikten vazgeçmeyi başaranlar ise günümüzün ve geleceğin 'özelleri' olacaktır...

TERSPENCERE

Terkediş: İltica Öyküleri- 3

Ayhan VAROL |aragondovme

sirtını devlete dayamış kendince bir sistem oturtmuşlardı. Köylülerden gözüne kestirdiklerine rahatsızlık vermekle başlayarak sahip oldukları toprağı ya da evi onlara satmak zorunda bırakıyorlardı. Toprak yolun sonuna doğru yeni yapılmış evin sahibi ise kendi halinde, çocukları için gelecek planları yapan, kendini geliştirmek için hangi kitap eline geçerse okumaktan geri durmuyordu. Toplum içine çok fazla çıkmıyordu. Bu nedenle de amca çocuklarıyla arası pek iyi değildi. Dört çocuk babası, saçları hafif kırlaşmış, gözleri yeşile çalıyordu. Uzun bir süre Bursa'da ve İstanbul'da kalmış, ancak geçim sıkıntısından tekrar köyüne dönen Hamit, iyi bir kaynak ustasıydı aslında. Türkçe ismi Tanrı Yolu, Kürtçe adı ise Xirbê Kurikê olan köyde Hamit'in amca çocuklarından Cevdet uzun yıllardır köylülerce "gizli korucu" olarak biliniyordu. Daha önce başka saldırısı nedeniyle aldığı cezadan dolayı hapisteyken 7242 sayılı yasanın sunduğu olanakla denetimli serbestlikten tahliye olmuştu.

Hamit'in amca çocuklarının toprak yola kimse geçmesin diye koydukları taşı yine kendi yeğenlerinden biri kaldırmıştı. Daha önce aralarında sık sık yaşanan bu sorunun yeniden alevlenmesinin nedeni de yola konan bu taşların, Cevdet'in yeğenlerinden birisinin kaldırması oldu.

Yeğenleri ve amca çocukları arasındaki bu tartışmayı engellemek isteyen Hamit araya girmek isterken neredeyse bütün amca çocuklarının hepsinin gündüz ulu-orta taşıdığı silahlar patlamaya başladı. Bu kurşunlardan biri Hamit'in yengesinin ayağına, diğeri Hamit'in başına isabet ediyordu. Hamit orada yığılıp yaşamını yitiriyor. Zaten geçim sıkıntısı yaşayan aile Hamit'in yaşamını kaybetmesi sonucu acı ve zorlu bir süreçte giriyordu. Hamit'in eşi Türkan ve çocuklarından en büyüğü Civan (16), Berfin (14), Arjin (9) en küçüğü Ozan (6) için hayat farklı bir şekilde devam edecekti artık. Hamit'in amca çocukları bu olaydan sonra aile üzerindeki baskıyı daha da arttırdı. Eşi Hamit'i acı bir şekilde kaybeden Türkan için başka bir dünya gerekiyordu. 3 yıl Süren mahkemeden herhangi bir sonuç çıkmayınca, üstelik baskının dozu da artınca...adalet güçlünden ve silahtan yana olunca, Türkan ve çocukları için yeni bir ülke, yeni bir yaşam dayattı kendini. Bir tanıdık vasıtasıyla, kaçak olarak yurtdışına Almanya'ya gideceklerdi. Karar vermişti. Yeni zorlu bir süreç daha bekliyordu onları. Türkan iki kızı ve iki oğluyla, sonu

belirsiz bir göç yolculuğunu, bir yığın tehlikeyle birlikte göze alıyordu. Mardinli 4 çocuklu, köylü bir kadının böylesi bir tehlikeli yolculuğa çıkmasının kim bilir ne gerekçesi vardı. Türkan gemileri yakıp, eşinin yakın arkadaşı Nurettin'e ulaşıyor.

Önce kalkıp Diyarbakır'a gidiyor. Nurettin'in aracılığıyla insan kaçakçılığı yapan Nizar'la yapılan görüşme sonrası 18.000 TL'ye anlaşıyor. Ancak parası yetmiyor Türkan'ın. Verebileceği miktarın 11.000 TL olduğunu, kalanını ise iltica işlemi gerçekleştikten sonra verebileceğini söyler. Nizar aracı olan Nurettin'i tanıdığı için bu teklifi kabul eder ve yolculuk başlar. Türkan ve çocukları uçakla Önce İstanbul'a, oradan tekrar uçakla Sırbistan'a gelirler.

Sırbistan havaalanından insan kaçakçılığı yapan Afgan şebekesinin ayarladığı bir taksile sabah saat 9'da Sırbistan-Macaristan sınırına yakın bir evde bir odada öğleden sonra saat 4'e kadar bekleyip, sonrasında Sırbistan-Macaristan sınırını ayıran üstü dikenli telle kaplı ağaçlıklı alana varıyorlar. Şebekenin elemanları başlarında, gece yarısına kadar 100'ü aşkın insanla birlikte beklemişler ve sonra yürüyüş başlamıştı. Dikenli tellere merdiven dayayıp diğer tarafa dayanan merdivenle Macaristan'a girmişlerdi. Macaristan'da iki odalı bir evde, bir odada Türkan ve çocukları, diğer odada 4 genç erkek kalıyorlar. Gece saat 12'de şebeke elemanlarından birisi gelip onları alıyor ve onlarla birlikte yola koyulup Macaristan köylerinden, tarlalarından, köpeklerin havlamaları arasında, her an yakalanma korkusuyla saat sabahın 4'üne doğru Avusturya sınırına girmişlerdi. Oradan trenle Almanya'da Dresden'de polise sığınıp iltica başvurusunda bulunuyorlar. Sonrası kamp hayatı. Kampa gelene dek yolda harcadıkları para bittiği için kampta Almanya devletinden gelecek yardımı bekliyorlar. Dil yok, kültür farklı... yabancı bir ülke... Sığınmanın lüğü çok ağır. Şimdi bu iltica kampında yaptıkları ilticanın sonucunu gözleri boşluk dolu, yeni bir hayat yaratmayı deneyecekler.

Bir insan ülkesini niye terk eder?

Arap ülkelerinin zenginleri Türkiye'den ev, arsa, bir yığın mülk alırken Türkiye'nin insanları, gençleri gelecek adına Türkiye'yi terk ediyor. Vatana ihanet mi? Hayır. Vatan ya da devlet veya hükümet vatandaşlarına yeteri değeri vermiyor. Bir de bu şekilde mi baksak?

Köy, geniş düzlük toprak bir alan üzerine kurulmuştu. İlk yapılan evler gelişigüzel rastgele inşa edilmiş, sonradan yapılanlar ise önce yapılanlara uyarak yayılmıştı. Düzensiz, ama kendi içinde düzeni oluşturulmuş bir inşa vardı sanki. Düzlüğü ikiye bölen toprak yol köyün ana caddesi gibiydi. İkişer ve üçer katlı 4-5 ev bir sırada. Karşısında ise aralıklı ikişer katlı evler vardı. Birinin henüz sıvası yapılmamış, bitmek üzereydi. Bütün evler birbirine akraba, amcaoğlu, dayıoğlu ve kardeşlere aitti. Sıvası yapılmamış evin karşısında bulunan evlerin sahipleri

Sanatçı Jehan BARBUR:

“İnadına devam etmek için uğraşıyorum”

Profesyonel müzik hayatına giriş zamanlarınızdan başlayalım istiyoruz Jehan Hanım. Nasıl bir süreçten geçtiniz? Neler yaşadınız, neler hissettiniz, ne anılar ne duygular biriktirdiniz?

Çocukluğumda kurduğum hayallerin gerçekliklerini yaşıyorum şimdi. İyisi ve kötüsüyle. Çok büyük bir aşk, inanç ve tutkuyla başladım mesleğime. Şarkılar yazdım, besteledim; işin mutfağında ve her alanında çalıştım. Yirmi üç senedir de sahnedeyim. Amacım şarkıcı olmaktan öteye gitmek, kendi şarkılarımı söylemekti. Bunu başardım ve yeri geldi gurur da duydum kendimle. Yapmayı istemediğim hiçbir şeyi yapmamak için gayret gösterdim. Bu yolculukta birlikte çalışmayı düşlediğim hayranı olduğum yüzlerce müzisyenle çalıştım. Kendi müziğimi kendi bildiğim ve dönüştürmeyi tahayyül ettiğim bir dilde yapabildim. Hâlâ da devam etmek ve üretmek niyetindeyim. “Piyasa” denen kavramın içinde yaşadığım çoklu hayal kırıklıkları, değersiz hissedişler dışında, bu aşka kökten bir yerden tutunmaktayım.

O zaman dan bu zamana gelecek olursak; Albümler, singeller ve kitaplar çıkardınız. Söz yazdınız, beste yaptınız ve bunun yanında daha birçok dalda çalışmalar yürüttünüz. Sanat hayatınızı nasıl değerlendirirsiniz?

Onu değerlendirmek bana düşmez. Ben her ürettiğim şeyden sonra, dışına çıkıp kendime bakıp koşullar dahilinde değerlendirmeye kalkarsam, ayağım takılır ve düşerim. Ben ne üretirsem üreteyim, üretme süreci bittiğinde bir sonraki adıma bakıyorum. Evet, şimdi sırada ne var? Sorusu benim en önemli motivasyonum. Kendimi tekrar etmeme gayreti dışında adıma yaptığım bir değerlendirme yok. Ama genel olarak şimdilik kendimden memnumum çünkü yalan söylemediğimi biliyorum.

Bestelerinizi yaratırken sıklıkla kullanılan bir nesne veya ritüeliniz var mı? Var ise, bu nesne veya ritüel size nasıl ilham veriyor?

Hayatın kendisi... Hiçbir ritüelim yok, kâğıt kalem dışında...

Kariyerinizdeki en büyük hata veya başarısızlık deneyiminizi bizimle paylaşabilir misiniz? Bu deneyim sizi nasıl etkiledi ve öğrendiğiniz şey

nedir?

İnsanlara yersiz yere güvendiğim ve sonrasında çokça dağıldığım oldu. Onun dışında kariyer anlamında bir hata yaptığımı, içinden çıkılmaz bir yanıla düştüğümü söyleyemem. İşlerin karıştığı oldu elbette ama bu geri dönüşü olmayan bir hata olmadı. Yanlışlar yaptım herkes gibi, şimdilik akıştayım...

Sanat hayatınız dışında sosyal hayatınızda nelerle uğraşmak sizi mutlu eder? Hangi durumlar, hobiler, etkinlikler içerisinde yer almaktan keyif duyarsınız?

Eski eşya ve takı dükkanım var. Bu eşyaları ileri dönüşüm ile yeniden kullanılabilir hale getirmekten, doğal taşlarla takılar yapmaktan çok büyük bir zevk alıyorum. Tabii şu sıralar hobi olmaktan çıktı. Disiplinli bir iş olarak hayatımın orta yerinde duruyor. Onun dışında, denize açılmayı seviyorum. Küçük bir tekne var. Hava güzel olunca ilk iş denize açılmak ve balık tutmak oluyor. Bir de vazgeçilmezim olan dost sofraları en büyük zevkim. İyi bir akşamcıyım.

Müziğinizi dinleyenlerin sizi veya müziğinizi yanlış anladığını düşündüğünüz bir zaman oldu mu?

Herkes istediği kadarını istediği şekilde anlamakta özgür. Artık böyle şeylere çok takılmıyorum ama insan olarak çoğunlukla aynı paralelde yarenler bulamamaktan yakınıyorum.

Hangi şarkınızın veya albümünüzün yaratım süreci sizi duygusal olarak çok etkiledi ve neden?

İlk albüm süreci bir ders niteliğindeydi. Her şeyin ilkiydi çünkü. Hissime güvenmek zorunda kaldığım, müthiş bir heyecan ve inançla yola çıktığım ilk albüm benim için bir uyanıl albümü. Kendimi bu anlamda ilk defa keşfedeceğim için duygusal olarak da bana katkısı büyük, anlamı da çok derin olmuştur.

Kendi alanınız dışında hangi sanat dallarından veya sanatçılardan ilham alıyorsunuz? Bu ilhamın müziğinize etkisini açıklayabilir misiniz?

Ben edebiyat ve mimariden çok etkileniyorum. İçimde bir yere dokunuyor sanki bir çekirdeği harekete geçiriyor. Aynı oranda müziğimde benzer bir dokunuş yaratma arzusu uyandırıyor. Hele şahane mekanlar, şahane dünyalar. Bana bir şarkıyı

Ben anlatmak, deşmek, kürenk, kazımak istedim hep. Kendime bunu yaptım. En hakiki aynaya bakabilmek için... Bunu kendime katışıksız şekilde yapabildiğimce karşı tarafa da sirayet etsin isterim. Ve benzer aynaların da bana tutulması için bir samimiyet yaratabilmenin peşindeyim. Kıymeti hatırlatmak ve kıymet verebilmek... Bunlardır hayalim. Kendimizle yüzleşebilme halini kanıksamak, içinden de güzel bir şeyler çıkarabilmek.

salık veriyor, beni besliyor ve zenginleştiriyor. Ben bu seyahati seviyorum.

İş birliği yapmak istediğiniz bir müzisyen veya sanatçı var mı? Neden onunla çalışmayı istersiniz?

İş birliği yapmayı arzu ettiğim müzisyenlerle çalışma şansı buldum. Bu anlamda çok şanslı hissediyorum kendimi. Ama sinemada bir Reha Erdem projesinde bir şekilde yer almak isterdim açıkçası.

Müzik dünyasındaki en büyük zorluklar nelerdir ve bu zorlukları nasıl aştınız?

Zorluklar devam ediyor. Aşamadım ki, sadece zorluklara rağmen devam ediyorum. Ana akımdan uzak bir iş yaptığınızda bu zorluklar manen ve madden de artıyor. İnadına devam etmek için uğraşıyorsunuz. Hep aynı teknik aksaklıklar, hep benzer hoşgörüsüzlük ve istihdam eksiklikleri. Bunlardan bazen çok sıkılıyorum. Bu aksaklıklarla uğraştığım kadar kendi müziğimle uğraşsam kendi adıma başka bir yerde olurum.

Dinleyicilere ilham vermek ve onların hayatlarını nasıl etkilemek istersiniz?

Müziğinizin topluma katkı sağlama amacı nedir?

Ben anlatmak, deşmek, kürenk, kazımak istedim hep. Kendime bunu yaptım. En hakiki aynaya bakabilmek için... Bunu kendime katışıksız şekilde yapabildiğimce karşı tarafa da sirayet etsin isterim. Ve benzer aynaların da bana tutulması için bir samimiyet yaratabilmenin peşindeyim. Kıymeti hatırlatmak ve kıymet verebilmek... Bunlardır hayalim. Kendimizle yüzleşebilme halini kanıksamak, içinden de güzel bir şeyler çıkarabilmek.

Mucize bu ya; bir cümlemlerle bütün dünya bir anda değişecek olsa, o cümlemler ne olurdu?

Uyan!

Ayırdığınız zaman için çok teşekkür ediyorum. Son olarak okurlarımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

İlgi ve alakanız için çok teşekkür ediyorum. Herkese çokça selam ve sevgi.

Söyleşi: Özgür Basut

İdris KENÇ
idriskenc@gmail.com

Aptallar Çağı

Cahilliğin eyleme geçişinden daha korkunç bir şey yoktur. Goethe

Eskiden avam insan, günümüzdeki aksine bilgili kişilere yaşı ne olursa olsun hürmet gösterir ve onlardan bir şeyler öğrenmeyi tercih ederlerdi. Öğrenemeyenler ise cahillik veya anlayış kıtlığını kabullenip onların bilgisine hürmet ederlerdi. Onu çiğneyerek tartışmayı kendi idrak seviyesine çekmeğe kalkmayı bir hak olarak görmezlerdi. Ne yazık ki böylesi bir hak sosyal medya ve kulaktan dolma bilgi kirliliği ile genel cehaleti ar meselesi değil de standart vatandaşlık hakkı gibi gören azımsanmayacak bir kitle ortaya çıktı.

Bugün artık bu "genel cehalet"i sadece bir vatandaşlık hakkı değil hayretlere seza bir şekilde mütevazı vatandaşın edep haddi olarak gören bir hadsizlik, her türlü bilgi belirtmeyi bir ukalalık delili sayıyor ve "Ne eziyon milleti iki laf öğrendin" diyerek de terbiyesizleşebiliyorlar ve bu durum, sosyal atmosferi nefes alınmaz bir cehalet sığılığı ile boğma küstahlığıdır. Bu küstahlığı siyasi, ekonomik güç kalkarıyla da taçlandıran ve iktidarı da arkalarına alan ciddi bir güruh oluşmuş durumda. Cehaletleri güçle birleştğinde kibirlilik doğar.

Cehaletin kibri, insanlık tarihi boyunca sık sık esen bir güç, bir fırtınadır. Böylesi bir fırtına şimdi fütursuzca topraklarımızda kibir kisvesi de giydirilerek estiriliyor.

Cehaletin Kibri, mevcut kapasitelerinin üzerinde olan gerçekleri görmezden gelmeye devam edecektir. Tembel, bilim, teknoloji ve mimari gibi karmaşık şeyleri anlamak yerine dogmatik olanla her şeyi değerlendirmek en kolay onlar için. Her şeyi taşlamaktan zevk alırlar. Kendimizi bu tür taş atma partilerinin ortasında bulduğumuzda bazılarımız şaşkınlık içinde kalıyor. Bu tanımak istediğimiz bir dünya değil, ama bu yaratmak istedikleri dünyaya karşı bir duruş sergilemezsek biz de Cehaletin Kibrine teslim olmuş oluruz.

Adalet ve gelir dağılımının her zaman eşit olmadığı Türkiye'de son zamanlarda bu önemli iki gücün belli bir zümrenin himayesine geçmesi gibi daha pek çok kanıt bize onların hüküm sürdüğünü ve güç sahibi olduğunu gösteriyor. Bu kibrin gücünü hafife almayın. Tamamen rasyonel, kendine hizmet eden katı ve yağmacıdır.

Cehaletin kibri tarafından estirilen bu fırtınaya hazırlıklı olmak zorundayız. Geçmişte karanlık zamanlar getirdi. Yine öyle olabilir.

Tarihsel olarak da bilgiler, cehaletin kibrinin gücü elinde tuttuğu zamanlarda pek hak etmedikleri muameleye tabi tutuldular. Mahkemelerin soytarıları ve "aptalları" durumuna düşürüldüler. Eğer cehaletin kibrinin hüküm sürmesine izin verirsek, o zaman yeniden Aptallar Çağı'nda yıkıcı ve yakıcı bir şekilde yaşamak zorunda kalacağız.

Şükür Nimeti

Ayten Kubilay KONCI

Biz insanoğlunun yaşamındaki en önemli amaçlarından olan mutluluk ve mutluluk arayışı içinde oluşumuz hayatımızın vazgeçilmezi.

Hayat memnuniyetimiz ve iyi olmamız da şükretmekle bağlantılıdır. Şükür hissi arttığı müddetçe, ruh hallerimizde olumlu duygu septomları görülüyor.

Allah tarafından bizlere sunulan hayat, iman, rızık, sağlık şükretmemiz için sunulan nimetlerden bazılarıdır.

Şükür sunulan bunca nimeti iyiliği anarak ihsan edeni övmektir, teşekkür etmektir.

Ayrıca şükran duygusu elimizdeki nimeti yok olmaktan kurtarır, hem de yeni yeni nimetlere de kavuşturur.

Nimetleri verene minnet duyularak şükrederken Hipotalamus aktive edilir ve olumlu düşünceler sayesinde kaliteli bir uykuda kaçınılmaz olur.

Hipotalamus tarafından kontrol edilen bütün vücut mekanizmalarının düzenlenmesine vesile olduğunu göstermektedir.

Yapılan çalışmaların sonucunda özellikle nöro- anatomi ve genetik sahalarda şükran ve benzeri duyguların, biyolojik ilişkilere dayalı araştırmalar olduğu görülüyor.

Beyin yapımızda şükretmenin iyileşme memnuniyet ve mutlulukla bağlantılı olması kaçınılmaz bir gerçekliktir.

Nimetlere karşı şükran duygusu fazla olan kişilerde gri madde olduğu tespit edilmiştir. Beyindeki gri maddenin birçok fonksiyonu bulunmaktadır.

Bu gri maddenin şükür halindeki insanlarda öğrenme ve kendinden emin olma ile alakalı yönde daha hassas işlendiği

görülmüştür. Ayrıca insanı zorlayan duyguları (üzüntü, öfke) gibi kontrol altına almaya yardımcı olduğu da yapılan araştırmalar arasında yer almaktadır.

Şükran duygusu çok güçlü olan kişilerde, sinir sistemleri daha sağlıklı ve güçlü çalıştığı için, problem ve benzeri sorunları çözebilme mekanizmaları, çözüm üretme sistemi ile olumlu sonuçlar baş gösterir.

Depomin; motivasyon, odaklanma ve mutluluk duygularına katkıda bulunduğu için "motivasyon molekülü" olarak adlandırılan bir maddedir.

Serotonine ise mutluluk ve refah duygularındaki kritik rolü nedeniyle genellikle "mutluluk kimyasalı" olarak isim verilir.

Şükür de kendi içinde ayrı bir nimettir. Ayrı bir şükür gerektirir. Çünkü şükredilen her anın mutluluğu artırdığı fark edilmelidir. Ayrıca stresi azaltmak için en büyük vasıta olduğu da yapılan araştırmalar içindedir.

Bunun sebebi şükran duygusunun "Kortizol" salınımında azalmaya sebep olmasıdır.

Kortizol bir stres hormonudur. Daha az streli bir hayatımızın olmasını istiyorsak bize sunulan nimetlerin idrakinde olmak bir çözüm yolu olabilir.

Minnettarlığın, beden iyi olma hâli üzerindeki tesirini değerlendirmek üzerine yapılan bir çalışma, şükür günlüğü tutan hastaların ağrı septomlarının azaldığını ve iyileşmek için daha istekli olduklarını göstermiştir.

Şükür nefsin olumsuz duygularının çoğunu devre dışı bırakan aktif bir düşünme biçimidir.

Zahter
meyhanesi

*Alışkanlıklarınızı
değiştirecek!*

İskele, Atatürk Cd. No:102, 48900 Datça/Muğla
0546 290 56 04

zahtermeyhane.com

Pİelektronik

Dünya ile bağınız kopmasın

UYDU - KAMERA
BİLGİSAYAR TAMİR ve SATIŞI

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

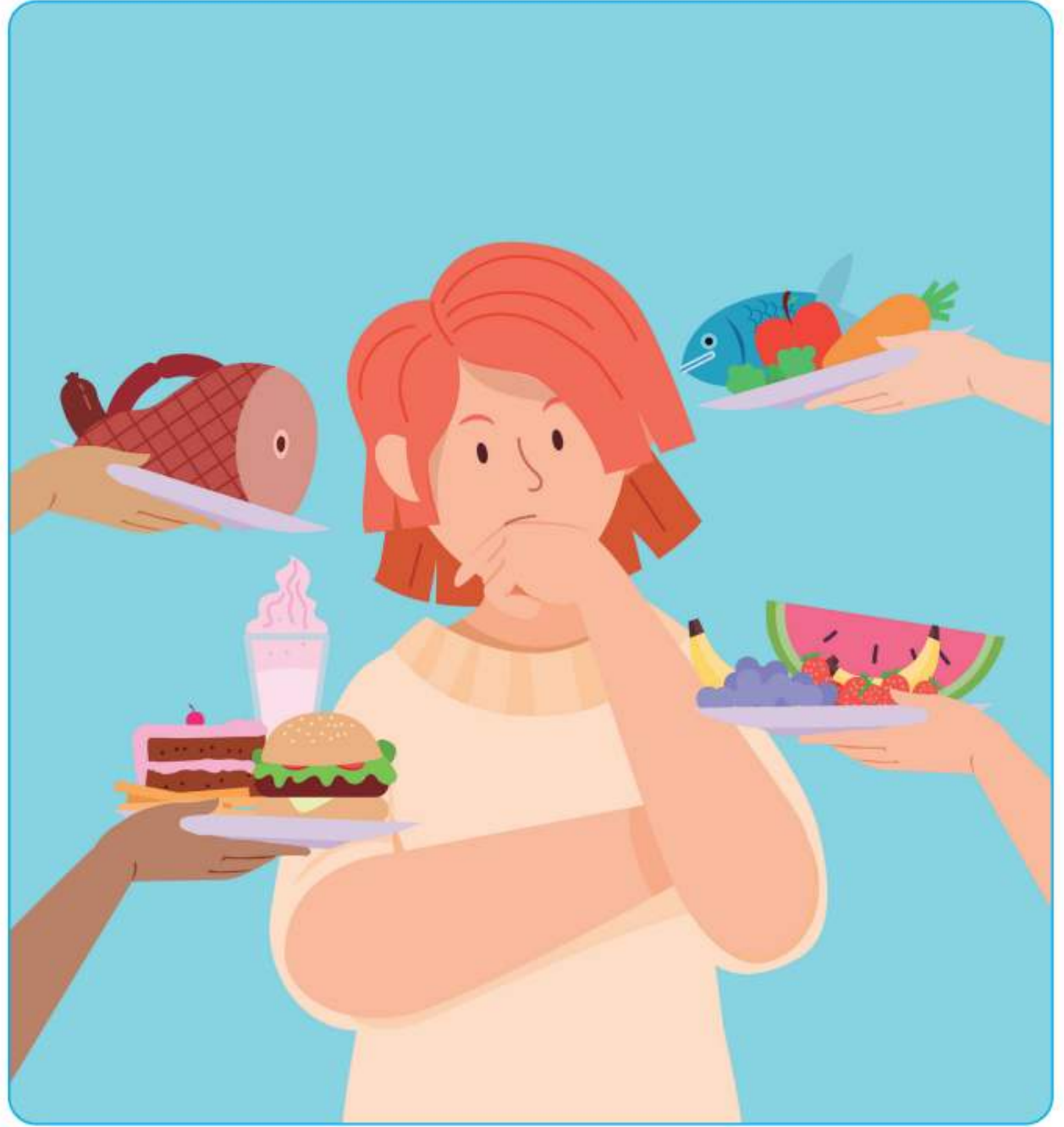
Dyt. Canan KAPLAN

Birlikte Tüketilmemesi Gereken Besinler ve İlaçlar

Özünde her besin sağlıklıdır diyebiliriz. O besini sağlıksız yapan içerisine katılan diğer maddeler, pişirme teknikleri, saklama koşulları, işlem teknikleri gibi uygulamalardan dolayı olabiliyor. Evet sağlıksız besin yememize rağmen sağlıklı besinleri yediğimizde de bazen istenilen faydayı göremeyebiliyoruz. Şöyle ki sürekli sağlıklı besinler ile besleniriz ama bir bakarsınız ki kan değerlerimiz düşmüş. “Nasıl oluyor da sağlıklı beslenmemize rağmen böyle oluyor?” dediğinizi duyar gibiyim. Burada “besin besin etkileşimi” dediğimiz bir durum var.

Bazen iki besin bir araya geldikleri zaman bir birlerinin etkisini artırabilir iken bazen de azaltabilirler. Bazı besin birliktelikleri vücutta istenmeyen bazı olumsuz etkilere neden olabilirler. Aynı durum bazı ilaçlar ve besinlerin birlikteliklerinde geçerlidir. Bu günkü yazımızda bir arada tüketildikleri zaman bir birini olumsuz etkileyerek toplam faydayı azaltan yani beraber tüketilmemesi gereken besinleri & ilaçları konuşacağız. Başlayalım bakalım;

- * Pişmiş bal hiçbir besin ile birlikte tüketilmemelidir.
- * Yoğurt ve turp / sirke ve pirinç / süt ve tavuk / nar ve kırmızı et / kavun ve karpuz / yoğurt ve sirke / kırmızı et ve sirke farklı nedenlerden dolayı birlikte tüketilmemelidir.
- * Yoğurt ile taze balık, sıcak yiyecekler, patlıcanlar ile birlikte tüketilmemelidir.
- * Turp çeşitleri ile muz, kuru üzüm, süt birlikte tüketilmemelidir.
- * Sıcak içecekler ile mango, peynir, balık, et, nişasta, yoğurtla tüketilmemelidir.

- * Süt ve pekmez ile yumurta birlikte tüketilmemelidir.
- * Et grubu ile çay ve kahve birlikte tüketilmemelidir.
- * Süt ve süt ürünleri ile antibiyotikler birlikte tüketilmemelidir.
- * Et ve et ürünleri ile demir ilaçları birlikte tüketilmemelidir.
- * Farklı bitki çayları bilinmeden karıştırılarak birlikte tüketilmemelidir.
- * Greyfurt ile antibiyotikler ve alerji ilaçları birlikte tüketilmemelidir.
- * Muz ve patates ile idrar söktürücü ilaçlar birlikte tüketilmemelidir.
- * Yeşil yapraklı sebzeler ile kan sulandırıcı ilaçlar birlikte tüketilmemelidir.

- * İncir, tavuk ciğeri ile antidepresan birlikte tüketilmemelidir.
 - * Çay, çikolata ile bronşları genişleten ilaçlar birlikte tüketilmemelidir.
 - * Teofilin ve albuterol içeren bu ilaçlar sinir sistemini tetiklediği için kafeinle birlikte kullanılmamalıdır.
 - * İbuprofen içeren ağrı kesiciler, meşrubatlarla bir arada alınmamalıdır.
- En özet hali ile size beraber yendiklerinde birbirini olumsuz etkileyen besinleri & ilaçları yazdım. Gücün ve mutluluğun temelini sağlık olduğuna, sağlığında beslenmeden geçtiğini biliyoruz ve buna göre yol almalıyız. Verdiğim bu bilgiler yolunuzu aydınlatsın. Sağlıcakla kalın...

BARO

DIŞ TİCARET

Uzun Ömürlü
Güçlü
Anti Bakteriyel
Silikon

İnce detaylardan büyük inşaatlara

BAROFIX ile güç katın!

www.barodisticaret.com.tr

Bunları biliyor muydunuz?

Yalnızca tavşanlar ve papağanlar, kafalarını çevirmeden arkalarını görebilirler.

İpek böcekleri, 56 günde kendi ağırlıklarının 86.000 katı kadar beslenirler.

Antik Yunan'da zengin aile çocukları hayatları boyunca kılız olmaları için doğdukları anda zeytinyağına batırılırlarmış.

Ucunu açacağınız kalem alüminyum folyoya sararak kalemtraşınızın bıçaklarını keskinleştirebilirsiniz.

'42.zip' adıyla bilinen ve sıkıştırılmış hali 42 kilobyte olup, çıkartıldığında 4.5 petabyte olan bir 'zip bombası' olduğunu biliyor muydunuz?

Saatin icadından önce, belirli bir süre boyunca yanmaya ayarlanan mum saatleri vardı. Hatırlatıcı veya alarm kurmak istediğinizde, istediğiniz zamana denk gelecek şekilde muma bir çivi tutturuyordunuz ve mum o seviyeye kadar eridiğinde, bunlar metal mumluğun üzerine düşüp ses çıkararak sizi uyarıyordu.

Düşüncelerden süzülenler

"Deneyim başınıza gelenler değil, başınıza gelenlerle ne yaptığınızdır."

Aldous Huxley

"Zamanınızı sizi koşulsuz sevenlere harcamayın; yalnızca şartlar uygun olduğunda sizi sevenler için israf etmeyin."

Erich Fromm

"İyi kararlar tecrübe sayesinde alınır. Tecrübe ise, kötü kararlar sayesinde kazanılır."

Will Rogers

"Suçlamak anlamaktan daha kolaydır. Anlarsan, değişmen gerekir."

Peyami Safa

"Hiçlik benim içimdeydi, onu başka yerde aramama gerek yoktu."

Emil Michel Cioran

"Hayatınızın kalitesini iki şey belirler; okuduğunuz kitaplar ve görüştüğünüz kişiler."

Marshall McLuhan

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

Datça'ya veda ederken

Gülşen ÇETİN

Yaklaşık 70 günlük tatilimin sonunda yaşadığım ülkenin yolunu tutarken; biraz hüzün, biraz da özlem ile ayrılıyorum Datça'dan.

Solucan Gazetesi'nin Genel Yayın Yönetmeni sayın Özgür Basut, genel olarak çok pozitif yazılar yazar ve insanları bir anlamda olumlu motive eder. Ama ben bu sefer genel yayın yönetmenimizin affına sığınarak Datça ile ilgili izlenimlerimi aktarmak istiyorum.

Her geçen yıl yapıların daha da çoğaldığı ama alt yapının yerinde saydığı bir Datça da bu yıl doğrusu biraz zorlandım. Kesilen elektrik, su bizi oldukça sıkıntıya soktu.

Bazı temel hizmetlerin Muğla Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı olmasından dolayı yaşanan aksaklıkların giderilmesi konusunda gecikilmesi her ne kadar Datça Belediyesi'ne mal edilmeye çalışılsa da aslında bunun hiçte öyle olmadığını sohbet ettiğim abimden öğrendim.

Aslında gerçekleri bilmeden yerel yönetimleri suçlayıp veryansın etmek, bizlerin en çok yaptığı davranışların başında geliyor.

Sabah uykudan uyandığımızda çevremizde gördüğümüz olumlu, güzel şeyleri görmektense, acaba bugün hangi yanlışı dile getirsem de egomu tatmin etsem çabası, küçümsenmeyecek kadar yoğun ne yazık ki.

Elbette ki Türkiye'de yolunda gitmeyen, hayatı ciddi bir şekilde etkileyen yüksek bir enflasyon var ve bunu iktidar yanlıları bile dile getirir durumdalar. Çünkü oylarını verdikleri halde gidişattan memnun olmadıkları aşikâr.

Gelelim Datça'da aksayan hizmetlerin nedenlerine;

Belediye başkanı ile hiçbir akrabalığım yok, üstelik oy kullanma olanağım olmadığından seçilmesine bir nebze bile katkıda bulunmuş değilim.

Neden hizmetler aksıyor ve neden insanlar direk belediyeyi suçluyorlar? Bunu gerçekten merak ediyorum. Veya sorumu şöyle de sorabilirim; Ortada çözülmemeyen sorunların temel kaynağı ne?

Aslında insanların yerel yönetimlerin görev ve yetkileri konusunda ciddi bir bilgi eksikliği var, o yüzden ki sanki her sorunu çözmek yetkisi var da ama yapmıyorlarmış gibi bir tablo çıkıyor ortaya.

Herkesin de bildiği gibi kayyum atamaları veya yerel belediye gelirlerinin ciddi bir şekilde büyükşehir belediyelerine aktarılması sonucu, ilçe belediyelerinin faaliyet alanlarını daha doğrusu yetki alanlarını alabildiğine daralttı. Bununla birlikte ödeneklerinin azaltılması büyük bir mali sıkıntı yaratmaktadır.

Çünkü yetkileri, gelirleri minimum düzeye indirilen ilçe belediyeleri işlevsiz bir duruma bilinçli olarak getirilmiş durumdalar.

Durum böyle olunca; ilçede en ufak sorunu çözme konusundaki yetki karmaşası bilgi kirliliğine yol açıyor.

Evimizin yakınında patlayan su borusundan şarıl şarıl akan su yaklaşık on gün sonra tamir edildi. Su kesintisinin yaşandığı bu ilçede, insanları çileden çıkartacak bir gecikme idi bu. Her şikâyet bildiriminde sorumluluğun büyük şehre ait olduğu da ayrı bir çıkmazdı.

Aslında çok fazla gelirinin olmadığı Datça Belediyesi'nin şu an iktidarda olan partiye bağlı olmamasının da bazı ödeneklerin geciktirilmesine neden olduğunu tahmin etmemek saflık olur.

Datça oldukça popüler bir yer ve yaz aylarında iç turizmin çok hareketli olduğu tatil beldelerinden biri.

Havası, denizi ve doğası ile insanların tercih ettiği bu güzelim ilçeyi korumanın yolları çoğaltılmalı. Ben herkesin ülkenin her yerinde yaşama hakkı olduğuna inan insanlardanım. Bu kadar güzel bir ilçeye herkes misafir olmalı veya yaşamaya karar verebilmeli, ancak sosyal sorumluluk gereği de üstüne düşen görevleri de yerine getirmeli.

Denize atılan cam şişeler veya deniz kenarında bırakılan çöplerin olmaması gerekiyor artık. Çünkü doğaya atılan plastik bir şişenin 450 yıl, alüminyum kutuların 200-300 yıl sonra doğaya karıştığını hesaplar isek olayın ciddiyetini sanıyorum daha fazla kavramış oluruz. Deniz kenarında soğuk bir bira içmek elbette ki o tercihte bulunan insan için güzel, ama çöpünü ortalıkta bırakması sosyal sorumluluk açısından büyük bir sorumsuzluk örneğidir bana göre veya sanıyorum benim gibi düşünen herkese göre.

Bu nedenle özellikle deniz kenarlarına yakın yerlere çöp kutularının yeterli sayıda artırılması eminim bu çevre kirliliğini bir nebze de olsa azaltacaktır. Uyarıcı spotlar da insanlara çevre konusunda daha fazla duyarlı olmalarını sağlayacaktır.

Bu yıl dikkatimi çeken önemli hizmetlerden biri de halkın tercih ettiği sahillere konulan giyinme kabinleri idi. Çünkü dar gelirli halk şezlongların uçuk fiyatlarına katlanmak zorunda kalmadı ve bana göre bu hiç de küçümsenecek bir hizmet değildi. Benim açımdan taktire hakketti.

Daha önce de dile getirmiştım sadece ama sadece bir Datça var; o nedenle lütfen bu güzelim doğa harikası ilçenin gelişmesi, bozulmaması için hep birlikte çaba harcayalım. Sadece eleştirmekle hiçbir yere varamayız. Bizler bu güzel ilçe için bireysel olarak yeterince çaba harcıyor muyuz sorusunu sormalıyız kendimize. Biliyorum başkalarının çöpünü toplamak oldukça rahatsız edici bir duygu ama çoğunlukla geçici olarak veya ikamet eden yöre halkının Datça'yı kirliletmesine izin vermemeli ve insanların sorumsuzluğu bizleri çevremizi temiz tutmaktan alıkoymamalı.

Gelecek nesillere çok daha güzel bir Datça bırakmalıyız.

DEVİRİM İNŞAAT

Havuzlu VİLLA

**Bu Emsalsiz
Yaşam Alanını
Kaçırmayın!**

0546 476 23 04

*Yaşam alanınıza hijyen
ve estetik katar.*

**Yağmur
Mermer**

0507 921 02 04

OTUZ

Bar - Bistro - Dart

Kıyılımlar baktım...

Balıkçı sokağı girdiğinizde görmeyeniz mümkün değil

durusu Çiftlik Evleri
Yardibi Keçi Çiftliği

Ekstra YOK!
Kişi Başı
250₺

%100 Doğal Serpme Kahvaltı

Keçi Peynirleri
Keçi Yoğurdu
Keçi Sütü
Keçi Loru

Hızırşah, 48900 Datça/Muğla
0531 222 65 14

DÜN'DEN BUGÜN'E

Datçalıların Antik Dönem'den Günümüze Ulaşan Datça Gelenekleri - 1

Okan ÖZALP | arkeologdatca@gmail.com

Bir öncesi yolculuğumuzda Knidos'u gezmiştik. Bugün de Knidosluların kültürlerini ve geleneklerini tanıyalım, bu teklifime ne dersiniz? Geleneklerini öğrenmek için Knidoslu bir aileye misafir olalım. Ben, zaman otobüsümü sizler için hazırladım, siz sadece otobüse atlayın bir an önce kontak basalım. Bir aile tanıyorum, Heraklitos ailesi, onlar bizi Knidos'ta misafir eder. Evet, yine Knidosumuza ışıldadık şu ailenin evini bulmak kaldı geriye. Bu aile Knidos'a ilk yerleşenlerden bundan ötürü evleri Deveboynu Sokak'ta olması lazım. O sokak nereye düşüyor diyenleriniz var. Knidos'un meşhur gün batımını izlediğiniz bir deniz feneri var ya, fenere gelmeden elli adım beri de olan sokak. Ah işte ben size sokağın yerini anlatırken Heraklitos dayı da ayağında sandaletleri, üzerinde ketenden yatak çarşafına benzeyen beyaz elbise Khiton'u, başında güneş şapkası Petasos'u sırtında pelerini Khlamys'i ile bize doğru geliyor. Pelerini giydiğine göre kuvvetle muhtemel balıktan geliyordur diye düşünüyorum, Knidos'un aşağı havası (Lodos) sırtına vurmasın diye hep pelerini giyer. Elindeki sepetinde de ıskarozlar, sarpalar, kefaller var. Dayı bey, hava bozunca balıkçı piyade teknesini, dalgakıranlar ile korunaklı hale getirilmiş güney limanına çeker. Kuzeye, Kos Adası yönüne bakan limana kayığını istese de çekemez çünkü o bölge; Knidosluların askeri tekneleri olan Trirem ismini verdikleri savaş gemilerinin yaşadığı limandır. O limanı da kuzey rüzgarlarına karşı yaptıkları dalgakıranlar korur. Her iki limanında girişinde demirden büyük baklaları olan zincirler var. Ben sizin için sordum, dayı bu zincirler ne işe yarar diye: "Bak evladım" dedi: "Biz, Ege ve Akdeniz'in tam ortasında yer alan ticareti ile ünlü zengin bir kentiz. Bazen, birbirine düşman iki kentin gemileri balık avladığımız sularda tesadüfen veya bilerek birbirlerine denk gelip savaşa tutuşabiliyorlar. Karşılaşan bu düşman gemiler savaşın sonunda batabiliyorlar veya güçsüz olan gemiler düşmandan kaçmak için bizim limanlarımıza sığınmak isteyebiliyorlar. Sığınmanın önüne geçebilmek için savaşan gemi gördüğümüzde bu zincirleri limanlarımızın giriş bölümlerine çekiyoruz ki hiçbir savaş gemisi limanlarımıza giremesin. Eğer bir tekinin girmesine izin verirse biz de bu savaşa ister istemez girmiş oluruz. Savaşlarda tarafsız kalmamızı sağlayanlarda liman girişlerine uzattığımız o demir zincirler işte" dedi. Dayı lafını bitirdikten sonra bizi, evine balık yemeye davet etti, bende sizin adınıza teklifi kabul ettim. Dayı dedim, yüzün pek bir mutsuz, ne oldu? "Ya hiç sorma" dedi. "Yan komşum ve ayrıca yakın dostum olan Pisagor dün vefat etti. Geleneklerimiz gereği Pisagor'un cansız bedenini kendi evinde onu ziyaret eden yakınları son kez kendisini görsün diye üç gün sergileniyor. Üçüncü günün sonunda dostumu kara toprağa verecekler ona üzülüyorum" dedi. "Bir de cenaze törenleri için aileler zenginse para ile ağıtçı kadınlar tutarlar bunlar ölü için feryat figan ederek bağırırlar, elleri ile saçlarını başlarını yolar yüzlerini kanatıp ölü için ağıt yakarlar. Bende o

ağıtları duymayayım ve içimin daralmasını azaltayım diye hava kötü bile olsa balığa kaçıyorum" diye devam etti.

Şimdi Heraklitos dayıya, dayıcım bizde iki bin yıl sonraki Datça'dan buraya geliyoruz. Bu bize anlattığınız, elini yüzünü yırtarak kanatan, ağıtçı kadınlar 1990' lı yıllara kadar Datçamızda da var desem Datçamızı geçtik Anadolumuzun pek çok ili ve ilçesinde bu gelenek devam ediyor desem bana vereceği tepki ne olurdu? "Hadi hadi oğlum bunak buldun beni geç dalganı tabii" diyebilir. En güzel hiçbir şey demek. Heraklitos dayıyı bu acılı gününde acısı ile yalnız bırakalım. Datçalıların bunlardan aldığı ve fark ettirmeden devam ettirdikleri gelenekleri çok, o gelenekleri de bir sonraki yolculuğumuza bırakalım.

Bugün, bu yolculuğumuzdan neler öğrendik gözden geçirelim.

1. Hikayemizde Deveboynu Sokak olarak isimlendirdiğimiz nokta, Knidos'taki Deniz Feneri'nin yer aldığı ada. Bu adanın konumu ana karaya çok yakın olduğu için zaman içinde Deveboynu ile anakara arasında toprak dolarak ada, anakara ile birleşmiştir. Dor ismini verdiğimiz Yunan Kolonistler ilk olarak bu adaya yerleşirler. Sonrasında güvenli gördükleri yarım adaya yerleşmeye başladılar. Knidos'un en eski yerleşimi Deveboynu'ndadır.

2. O dönem giydikleri, elbiselerine Khiton, şapkalarına Petasos, pelerinine Khlamys isimlerini verdiklerini öğrendik. Ve sandaletlerin moda olduğunu gördük.

3. Knidos'un Akdeniz'e bakan kısmında kalan Güney Limanı Knidos'un ticari limanı olduğunu ve Kos Adası'na bakan Kuzey Limanı'nın Askeri Liman olduğunu buralara savaş dönemi zincirleri çekildiğini gördük. Zinciri çeken makara sistemleri de muhakkak olması gerekir. Koca zincirleri el ile çekmek ne mümkün.

4. Savaş gemilerinin ismine Trirem denir. Kelime anlamı üç kürekli gemiler demektir. İngilizce de ki Three (üç sayısı) Yunanca orjinlidir. Tri diye okunmaktadır, ses benzerliği dikkatinizden kaçmamıştır.

5. Ağıtçı kadınlar geleneğinin Datça dışında da Anadolu'nun birçok noktasında halen devam etmekte olduğunu gördük. Yazı başlığının altında yer alan resim, antik bir yunan vazosunun üzerindeki resim sahnesinden alınmıştır. Yataktan uzanan kişi varlıklı zengin bir ölüdür. Kısa boylu görülenler ölüntün köleleridir. Ellerini yüzlerine götürmüş olan kadınlar ağıtçı kadınlar çok dikkatli bakarsanız kadınların tırnaklarının resmedildiği noktada ince kırmızı çizgiler göreceksiniz. O kırmızı çizgiler kanı resmeder. Ağıt yakarken yüzlerini tırnakları ile parçalayıp kanatan ağıtçı kadınlar hep bu şekilde vazo resimlerinde betimlenirler. Müzelerde yer alan bu vazo resimleri, dönemin sosyal hayatını bir film şeridi gibi sizlere göstermektedirler.

6. Ölüntün yüzünün gelen misafirlere evin içerisinde üç gün sergilenmesi sahnesine Prothesis sahnesi denir.

DELFIN
S İ G O R T A

**TAMAMLAYICI SAĞLIK SİGORTASIYLA
ÖZEL HASTANELERDE
ÜCRET ÖDEMEDEN
TEDAVİ OLABİLİRSİNİZ**

YÜCELEN

Doğancan Kocaoğlu
0532 066 78 38